

[Anker Lau.]

sanering efter forslaget retningslinier. Det kunne naturligvis være fristende at beskæftige sig med formen for det pågældende kvarters nye bebyggelse, hvilke priser den kan ske til, hvilken leje de pågældende lokaler og lejligheder kan udlejes til o. s. v. Men måske ville der gå en betydelig del af denne eftermiddag, hvis man begyndte at diskutere dette, og jeg ville heller ikke anse det for rigtigt, især ikke ved en førstebehandling. Også dette må høre hjemme i det kommende udvalg.

Jeg skal derfor slutte med at tilsige mit partis velvillige behandling af det foreliggende lovforslag.

Thestrup: På mit partis vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag.

Angående selve spørgsmålet om nødvendigheden af at tage fat på sanering af de dårligste kvarterer i København — og i og for sig også i adskillige af provinsbyerne — er vi vist allesammen så enige, at jeg kan spare mig at komme med yderligere udtalelser derom.

Hvad forslagets nærmere regler angår og grunden til, at forslaget kun vedrører Adelgade-Borgergade kvarteret, kan jeg henvise dels til bemærkningerne til lovforslaget, dels til den højtærede indenrigs- og boligministers redegørelse i fremsættelsestalen.

Som den højtærede indenrigs- og boligminister var inde på, har dette lovforslag en vis berøring med det forslag til ændringer i byggestøttelovgivningen, der indeholder udligningsregler vedrørende hovedstadsområdet. Det pågældende forslag, som ministeren fremsatte den 28. oktober 1952, og som siden førstebehandlingen her i tinget har været behandlet i et udvalg, som jeg har den ære at være formand for, er det jo ikke lykkedes os at nå til enighed om. Iøvrigt blev et lignende forslag fremsat allerede den 20. marts 1952. Det ærede medlem hr. Weikop var formand for det udvalg, der dengang var nedsat, men heller ikke det forslag nåede frem til gennemførelse.

Den berøring, som det nu fremsatte udlånsforslag har med udligningsforslaget for hovedstadsområdet, er jo, at udlånsforslaget indeholder hjemmel for Københavns kommune til at yde tilskud til husleje for de personer, der bliver husvilde som følge af de planlagte saneringsarbejder, og at det er rimeligt, at disse huslejetilskud

kommer ind under udligningsregler efter retningslinier som foreslået i udligningsforslaget. Jeg var i og for sig derfor af den opfattelse, at det ville være mest hensigtsmæssigt, om det her foreliggende lovforslag blev henvist til udvalgsbehandling i samme udvalg som udligningslovforslaget; men jeg skal efter de udtalelser, det ærede medlem hr. Ingvard Dahl kom med, ikke insistere herpå. Hvis det kan lade sig gøre for at nå til enighed, at man lader det foreliggende lovforslag gå i et særligt udvalg, har jeg ikke noget som helst at indvende derimod.

Jeg håber, at det ikke fortsat skal være umuligt for os at nå til enighed om disse udligningsregler, men jeg skal ikke nægte, at jeg frygter for, at den forskel, der er mellem os i opfattelsen af selve byggestøttereglerne i det hele — en forskel, der kom så tydeligt frem ved første behandling den 27. november 1952 —, er så dyb, at den også virker ind på udligningsforslaget, og jeg er bange for, at den derved vil komme til at virke ind på det foreliggende lovforslag. Jeg tror, at hvis vi skal nå et resultat med hensyn til den foreslåede sanering, må vi holde det spørgsmål ude fra byggestøttelovgivningen, og jeg har heller ikke noget imod, at vi prøver at nå til enighed om saneringsforslaget og så ser, hvordan vi kan passe det ind i udligningsreglerne.

Med disse bemærkninger vil jeg på det bedste anbefale lovforslaget til en hurtig behandling.

Rager: Jeg vil gerne begynde med at takke den højtærede minister, fordi han så hurtigt har reageret overfor den henvendelse, som er rettet til ham gennem en skrivelse fra Københavns magistrat, overborgmesteren, af 5. februar 1953.

Jeg gør opmærksom på, at denne skrivelse, selvom den fremtræder som udfærdiget af magistraten, har borgerrepræsentationens fulde tilslutning, idet sagen har været behandlet i borgerrepræsentationen. Man har med omhu undgået overhovedet noget sted i selve skrivelsen at nævne ordet „borgerrepræsentationen“. Magistraten har foretrukket at stå som pennefører foroven, og længere nede taler man om „kommunalbestyrelsen“ — hvad der i og for sig også er fuldstændig korrekt —, men intet sted bliver ministeren oplyst om, at borgerrepræsentationen som sådan også står bagved og anbefaler. Dette være kun sagt til beroli-